

Vzpon Samorogov

Vedno me gane, kadar v plejadi značajev naletim na kakšnega izbranca, ki se ga ne da posnemati. Med valovi notranjih energij zlahka najdem tiste, za katere se ni treba truditi in se zdi, da so tam same od sebe. Prav oprezati pa moram, da najdem kakšnega značajskega izklesanca, pa še tu moram v najprej vedeti, kaj iščem.

Avtonomnost mišljenja, prožnost tvornega odgovarjanja na neprijetnosti in zagonetnost, pri kateri nikdar ne vem, pri čem sem, spadajo med izstopajoče vrline izvernih, ki jih imenujem Samorogi. Dolgo so bili redkost in zlahka jih spregledate, ker ne vzbujajo pozornosti. Radi so sami, ne ker bi se hoteli izmikati drugim, pač pa, ker Moč in Mir najdejo le v lastnem, skrbno negovanem prostoru. Dan preživljajo kot bi ne imeli ene skrbi na svetu, strastno zatopljeni v neko početje. So samotni svetilniki avtentičnosti sredi nepregledne plagiatske megle.

Samorogi najdejo moč v globokih pomirjenjih in dolgih samotnostih. Gužvi se izogibajo, najdete jih v zadnjih vrstah, od koder nemoteno opazuje Dogajanje, Njihova nedružabnost ni namerna. Sprva mnogi Samorogi trpijo izključenost, ki si jo niso izbrali, kasneje pa postane nem vpliv, ki privlači k posnemanju. Samorogi poznajo lepoto tišine in so spretni bralci notranjega kompasa, ki mu zvesto sledijo. Samostojnost mišljenja, moralni pogum in osvobojenost od nezdravih čustev, jih uvrščajo v sam vrh duhovnih velikanov.

V gozdu vsako drevo poseblja svojsko energijo, ki mu daje značaj (Glej Značaji dreves). Ena so visoka in impozantna, takoj ujamejo vaš pogled, ker dominirajo nad pokrajino. Druga jih podpirajo z gosto podrastjo, so nepogrešljiva, a zlahka spregledana. Medtem, ko Samorogovo drevo najdete med mehкими sencami spokojnosti gozda, posebno in edinstveno, z globokimi in močnimi koreninami, ki ohranjajo ravnovesje v vsakem neurju. Ostaja nevidno tistim, ki opazujejo površno ali od daleč.

Samorogov edinstven preplet večnosti ponotranjenja, samonikle misli in čustvene stabilnosti, jih delajo očarljive in redke primere med današnjo populacijo značajev. Čeprav so bili, zaradi svoje neukročnosti, dolgo obravnavani kot trni v petah, ki se jih puli, jih danes vse raje puščamo v peti, da nas zbadajo k preseganju sebe. Kljub temu, da dajejo vtis himalajskih samotarjev, so Samorogi tisti, ki bodo prvi opazili spremembo na vas, tudi tisto najrahljšega razpoloženjskega odtenka. Samorogova zvestoba najbolj lastnemu je rog, ki prebija neobčutljivost racionalizma in predhodi človeštvo, da ga povede v Sijajnost naravnosti. Poglejmo si nekaj njegovih najbolj različnih značajskih potez.

Varovanje osebnega prostora

Varovanje duhovne in fizične intimne je vrednota, ki se ji Samorog ne more odreči. Prav čistost duha in samota sta tisto, kar ga gradita. Varuje ju skrbno in ljubeče, ne iz ponosa ali ogroženosti, pač pa iz globokega razumevanja lastne vrednosti in zmožnosti, ki ju prinašata. Zanj sta prana hrana, brez katerih bi se duhovno izsušil. Samorog je neomajen ravno zaradi gotovosti, ki nastaja v notranji tihoti, naj bo sredi dramatičnosti sveta. Ostal bo nedotaknjen z razburkanostjo drugih in njihovo blato ne umaže roba njegove obleke. Samorog plove skozi vsakdan kot reka, bogata s tem in onim, kar mu Življenje nanese in neopazno odloži, kjer se pokaže priložnost, ne navezan na te pridobitve ali izgube.

Ta značajnost ne pomeni, da Samorog zavrača pomoč ali uteho, nasprotno, globoko ceni pomenljive in pristne odnose, plehkosti koristlovstva pa se izogiba kot žival pred pastmi lovcev. Izraža se spretno, pazljiv, da ne dovoli prestop lastnih meja ali sam ne prestopi tujih. Po svetu navigira z opazno Jasnostjo, do kje sme spustiti druge ali vstopiti sam. Spoštovanje osebnega prostora in svobodne volje je dragulj Samorogove značajnosti. V prestopu čez lastne meje, se očarljivo odločno zavaruje na prvo žogo in se sproti razjasnjuje, ob tem pa ne ponavlja nespoštljivosti, zaradi katere se mora varovati in drugim ne govori, kako naj razmišljajo ali se obnašajo. 'Ne morem tako' ali 'ne ustreza mi tako ravnanje', ga ohrani v območju dovoljenega, medtem, ko bi z besedami 'ne delaj tega' ali 'tega ne smeš', prestopil v prostor drugega. Ne pozablja, da mora dati spoštovanje, da bi ga lahko prejel.

Odkritost

Samorog ima motečo lastnost, da ne more lagati, naj gre za njegovo Življenje. Resnicoljuben do zadnjega vlakna pogosto pade v nerodne položaje, ki pa jih neskončno raje prenaša, kot da bi ubral prikrite manevre za dosego svojega. Je osvežujoče odkrit in očarljiv tudi, kadar vas graja. Njegova bolečina ob vašem padcu je naravnost ganljiva. Iz njegovega govorjenja je razbrati čustveno zrelost in določeno uravnoteženost med izražanjem sebe in občutljivostjo drugih. Pozna moč besed, zato jih pazljivo uravnava, da ne izstopi iz vrednot in posledic, ki jih hoče požeti. Odkritost ni le izražanje sebe, je tudi ustvarjanje zdravih meja plodnih odnosov, ki temeljijo na zaupanju in pristnosti.

Prožnost

Samorog se dobro počuti v neznanem, rutina ga opozarja na duhovno neprožnost, v kateri je obtičal. Njegova zmožnost osvajanja neznanega ne zanika vrednot, ki jim ostaja zvest, pač pa vpija novosti tako, da širijo notranji prostor v vedno večje skladje z Voljo Življenja. To ga dela gibkega v nepričakovanih položajih, na katere odgovarja, kot bi se nanje pripravljaj vse Življenje. Njegova tvorna spontanost ni sreča ali podedovan talent, pač pa plod odprtega uma, volje do širjenja, urjenja notranje stabilnosti ter zaupanja v brezhiben Red Življenja.

Voditelj brez vodenja

Samorog je zgled, ki ga hočete slediti. Njegova notranja čvrstost je nalezljiva, njegova naravnost pa gotovo privlačna, če je to vaša stvar, sicer vas seveda moti kot luč prižgana v brlogu nečednih skrivnosti. Samorog navdihuje z značajsko aromo, ki se dviguje iz notranje čistosti. Povsem drugače kot tisti voditelji, ki se zanašajo na položaj in oblast, da uveljavljajo svojo premoč nad šibkejšimi, Samorog navdihuje s sočutjem, razumevanjem in pristnim zavzemanjem za položaj drugega, da bi se opogumili in zaživel najboljši, kar premorejo.

Skrivnostnost

O senčnih straneh tehnologije se srečujemo dnevno in zdi se, da se od diskretnosti in Miru lahko poslovimo. Za Samoroga sta to dragocenosti, ki si ju ne sme privoščiti izgubiti. S telefoni, vedno razgaljen in na vrvi, za vdore od zunaj, se Samorog spoprime tudi s neizpodbitno ostrino pri ljudeh, ki ne cenijo intime, elegantno, ne da bi se notranje vznemirjal. Skrivnostnost Samoroga ni le varovalo pred izgubo ustvarjalnega Miru, je tudi strategija izbiranja izrečenih besed in kako ga doživljajo drugi. Ljudem je njegova spokojnost prijetna in se radi kopajo v mirni samozavesti, ki jo izžareva. Molčečnost pa jim je lahko tudi povod za spraševanja in hočejo vedeti več o stvareh, ki jih Samorog ne želi razkriti. Takrat občutijo moč, ki stoji za pronicljivim pogledom in zagonetnim nasmeškom, s katerima nemo odgovarja na njihova poizvedovanja. Samorog odpre srce tistim, ki spoštujejo njegov osebni prostor, čas in svobodo in so čisto prisotni, brez skritih namenov. Ni ga 'junaka', ki bi lahko preslepil Samoroga. Desetletja trebljenja dušnega vrta, so ga naredila mojstra prepoznavanja vseh fint uma.

Ne mara opravljalcev

Namesto, da se zapleta v posvetne pogovore, ki se vrtijo okoli sodb, intrig, minulih dram in dogodkov, se Samorog pusti zvabiti le v pogovore, ki širijo razumevanje, spodbujajo, podpirajo ali kako drugače dvigujejo duha. Sicer se drži logističnega minimuma in zvesto molči. V pogovorih teži k globini misli, pomenljivosti in vsebnosti izrečenih besed. Ta lastnost Samoroga je znamenje zrelosti in zavedanja, kakšno moč imata misel in beseda, in da ju le z rednim tihotenjem lahko obvladuje. Samorog se v nekoristnem mletju misli ne zaloti niti, kadar je sam. Igre moči so zanj vrata, ki jih ne odpre. Večjega neskladja z njegovimi načeli, kot je brezplodno govorjenje, ni. Ta značajnost je Samorogova prst, iz katere rasteta dostojanstvenost in pokončnost.

Samostojnost

Samorog je samohodec, gnan od notranjega vodstva. Najraje se zadržuje v okolju, ki mu dovoli samo-izraznost in ustvarjalno svobodo.

Samorogova samostojnost ni ključovalnost zunanji avtoriteti, pač pa preživetvena nuja po ustvarjanju lastne resničnosti. Njegova poslovna in zasebna razmerja so fino skalibrirana med intimnostjo, samostojnostjo in spoštovanjem enkratnosti prisotnih. Samoroga ne boste našli v lovu za trendi, modnimi muhami, akcijami, razprodajami in drugo cenenostjo. Ima svojstven stil, ki nima primerjave, ne da bi vzbujal pozornost. Njegova edinstvenost je berljiva iz naravnosti, ki jo izžareva, iz početij, ki jih izbira in ciljev, ki jih podpira.

Ne sodi

Samorog ubira logičen in zrel odnos do obnašanja drugih. Spoznal je, da obnašanje ljudi narekujejo dejavniki, ki jih ne pozna, tako ima višjo toleranco in se lažje vživi v drugega. Vidi čez očitno v sloje, ki ležijo pod površjem in vplivajo na dejanja ljudi, o čemer tudi sami ničesar ne vedo. Ve, da vsak bije svojo bitko z demoni, s katerimi se bo soočil, ko bo pripravljen. Tempo njihovega zorenja pušča nedotaknjen. Samorog ostaja pri sebi in pazi le na to, da se ne zaloti v presojanju drugih. Zaradi neobsojajoče drža, je pogosto zatočišče ranjenih duš, ki čutijo, da so pri njem sprejete. Ta drža je gnojilo Samorogove širitve, postavi ga v zakulisje dogajanja, ki botruje njihovemu ravnanju in povečuje dejavno Ljubezen. Nesodbena drža pa Samoroga varuje tudi pred lastnimi čustvenimi brezni.

Pokončen v težkih preizkušnjah

Če lahko najdete človeka, ki ga ne zanima nič od tega sveta, ko mu obenem ne uide najmanjša podrobnost v njem, potem je to Samorog. Odmaknjena prisotnost, ki spominja na mačko v dremežu, je Samorogov ščit pred navidezno resničnostjo sveta. Zanj stiske in preizkušnje niso nepotrebnosti, ki bi se jim hotel izogniti, so priložnosti za uresničenje načel, za katerimi stoji. Ne utvarja si, da je pot rasti posuta s cvetjem, lahko pa cvetje pušča za seboj tudi, kadar hodi po trnih. Spoznal je, da k sebi prikliče preizkušnje, ravno prav težke, da jih ne more vzeti zlahka, vseeno pa ne pretežke, da jih ne bi mogel preiti kot zmagovalec. Mirnost sredi razburkanosti ni hladnost, apatičnost ali neobčutljivost, pač pa negovana odmaknjenost v Zavedanju, da je zunaj Njega vse mimohodno, on pa ostaja mirujoč v globinah sebstva, ki ne mine. Samorog občuti žalost, mnoge stvari ga prizadenejo, vendar v bolečini ne išče krivcev zanjo. Sprejme jo brez negodovanja kot postajo na vzponu svojega razcveta. Ve, da ga ne določa bolečina, pač pa njegov odnos do nje. To ni le drža preživetja, je izbira za polnost in pomenljivost Življenja..Težke preizkušnje so priložnosti, da pokaže iz kakšnega testa je, drugim pa dovoli njihove padce. Njegova zmagovitost je v nenavezanosti na dramatičnost Dogajanja in v neomajnem negovanju Miline dušnega vrta.

* * * * *

Hostarka